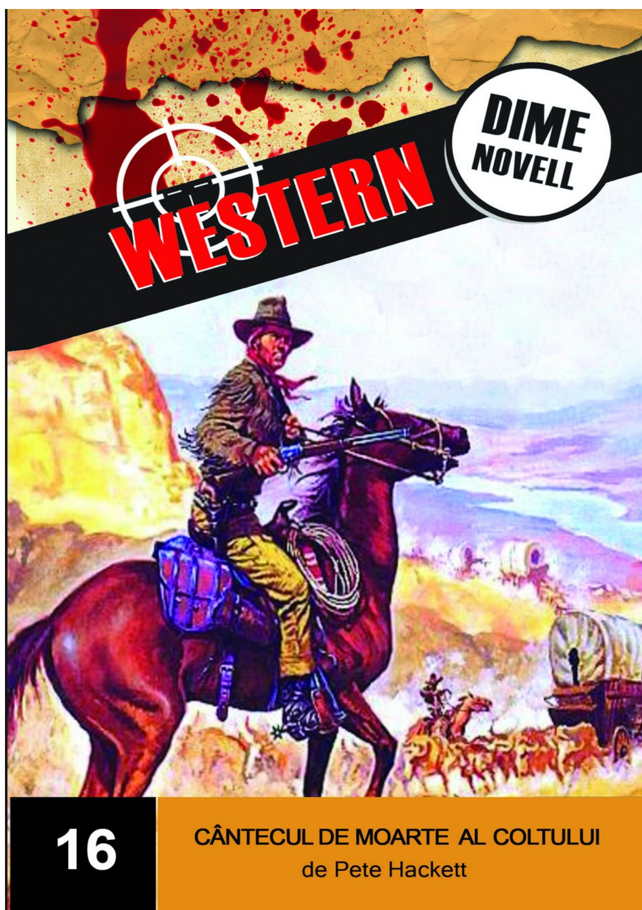

16

CÂNTECUL DE MOARTE AL COLTULUI

de Pete Hackett

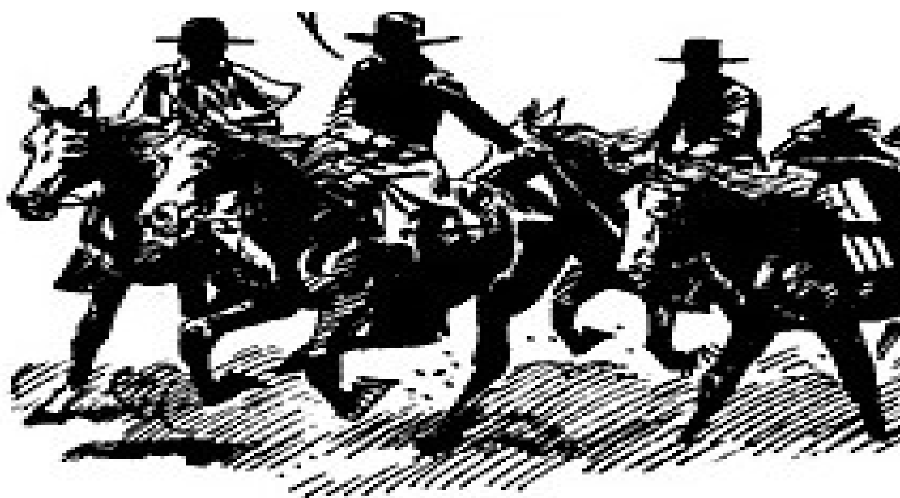
PETE HACKETT

*** CÂntecul de moarte al Coltului ***

*** aventuri ale U.S. Marshall Bill Logan ***
Volumul 1

U.S. Marshall Bill Logan – Un serial de romane Western de cel mai bun autor – Pete Hackett! Romane complecte despre un luptător singuratic pentru dreptate.

PETRICĂ CEREANU – TPGN – TRADUS ŞI REVIZUIT – 29.XI.2015

CAPITOLUL 1

Eram în drum spre grajduri, când Simon Calispel, secretarul judecătorului, a ieșit din tribunal și strigând:

— Logan, hei, Logan, vină te rog, că vrea judecătorul să discute cu tine.

— Bine, Simon, am răspuns, și am schimbat direcția. Ce este? întrebai când m-am apropiat de Calispel, și am intrat împreună în clădire.

Sala mare a judecătorului, mirosea a ceară de podea, și a fum de tutun.

— Nu am nicio idee, răspunse Calispel ridicând din umeri, dar cred că este legată de cele cinci familii de coloniști sosiți aici ieri. Unul dintre coloniști a venit înainte de un sfert de oră, pentru a purta o discuţie cu judecătorul. Cred că există o problemă, dacă te-a chemat, Logan.

Un pic mai târziu am bătut la ușa pe care

scria, funcția de judecător.

— Intră! se auzi invitația din interior.

Judecătorul Jerome F. Humphrey stătea în spatele biroului. Fața lui subțire cu tonuri aristocratice era serioasă. Era îmbrăcat într-un costum negru, și o cămașă albă. Papionul de la guler era roşu, în contrast puternic cu alte culori. Înaintea biroului, stătea un tip cu barbă. Purta haine aspre, zdrențuite, părul era lung și blond, vârsta lui am estimat-o la patruzeci de ani. Greutățile și privațiunile de la lungul traseu, puseseră amprenta pe fața lui. Ochii albaștri priveau spre mine obosiţi. L-am apreciat ca om, încercând să-mi facă o idee despre el.

Nu era un om născut pentru a conduce plugul, să semene și să culeagă. Sigur el avea o soție și copii, făcând eforturi de a da familiei sale un trai sigur fără griji. Am salutat, și am ridicat ochii spre judecător. Era judecător federal, și judecător suprem al Curţii Supreme pentru Districtul de Nord din Texas. Judecățile lui obținute, intrau imediat în vigoare. Recursul împotriva verdictului său, era exclus.

— Bună dimineața, Logan, îmi întoarse Humphrey salutul meu. El vorbea cu voce clară, precisă. Acest om, este domnul John Cassidy. Judecătorul arătă, cu o scurt gest cu mâna stângă, pe omul în haine aspre. Dl Cassidy și alte patru familii, sosite, sunt cu căruţele lor acoperite, în afara orașului. Au achiziționat zona de la Walnut Creek.

După aceste cuvinte, judecătorul a terminat, prezentarea omului. Am dat din cap, către John

Cassidy.

— Nu mă pot gândi, ce legătură am eu, am murmurat. Ranchul Triunghiul-S are cu siguranță o mulțime de obiecții, împotriva continuării colonizării, pe râurile din sudul canadian.

Judecătorul dădu din cap.

— Ieri au apărut o jumătate de duzină de călăreţi, pe terenul coloniștilor. Erau Călăreți de la Triunghiul-S. Au vorbit cu Cassidy și alţi coloniști, recomandându-le să se mute în altă zonă. Ei doresc acapararea terenului de la Walnut Creek, să ia toate parcelele în posesia lor, speriindu-i astfel pe colonişti, că vor avea probleme.

— Aceasta este o amenințare, care nu lasă nimic de dorit în claritate ei! am exclamat eu.

— Din păcate, aşa este acest lucru, murmură judecătorul. Știm problema prea bine. De exemplu fermele Companiei Panhandle de Bovine, pune toate piedicile, oprind colonizarea țării și, astfel, răspândirea agriculturii. Nu sunt timizi de a declanşa, chiar acte de violență.

M-am întors spre Joan Cassidy și l-am întrebat:

— Din moment ce ai apelat la Curtea Districtuală, bănuiesc că tu și tovarășii tăi aţi luat o decizie. Vreţi să rămâneţi, și sunteți aici pentru a solicita ajutor împotriva Triunghiului-S, nu-i așa?

— Avem parcelele de la Walnut Creek, dobândite în mod corect, răspunse Cassidy. Și nu am venit tot drumul acesta greu, să fim alungaţi de pe ce este al nostru şi făcut pentru noi. Noi nu ne vom lăsa intimidaţi. Legea este de partea noastră. Și pentru că încălcările legii Fermierilor,

intră sub incidența legii federale, am apelat la Curtea Districtuală.

Judecătorul a intervenit din nou.

— Da, coloniștii au dreptate, Logan. Și, după cum încălcările din partea Triunghiului-S sunt de temut, doresc să însoțeşti cele cinci familii la Walnut Creek.

— Dar nu le pot proteja pentru totdeauna, am subliniat eu.

— Oamenii Triunghiului-S nu vor sta mult timp liniştiţi, a răspuns Humphrey. Te duci direct la ei, și le spui să înțeleagă că noi, aplicăm legea împotriva oricui, care încearcă să atenteze la viaţa şi proprietatea fiecăruia. Steaua de pe piept vă va oferi, respectul necesar, pentru a aplica legea.

— Când vrei să plecaţi, înspre Walnut Creek? am întrebat pe Cassidy.

— Cât mai curând posibil.

— Sunt șaizeci de mile, i-am explicat. Până în Pampa, putem folosi drumul. Din Pampa nu există nicio modalitate, uşoară de a ajunge la Walnut Creek. Cred că avem nevoie de patru zile.

— Atunci nu ar trebui să mai pierdem niciun moment, și să ne pregătim imediat de drum. Ce crezi, dacă vom pleca pe la amiază?

— Sunt de acord, am răspuns. Așa că am să ajung pe la prânz, în tabără. Să fiţi gata de plecare.

— Sigur!

Cassidy se ridică și-mi strânse mâna. Strângerea lui de mână, era o strângere fermă. M-am uitat în ochii lui, și deodată mi-am dat seama că era un om, onorabil, absolut cinstit și ferm în

fața mea. Mie mi-a fost simpatic, imediat.

CAPITOLUL 2

Coloniştii aveau cinci căruţe, la care trăgeau juncanii din rasa Conestoga. O turmă mică de ovine, și caprine erau gata să plece încet, spre partea unde se afla pajiște. Am văzut niște câini, și a auzit pui cotcodăcind, care erau transportaţi în lăzi pironite făcute din șipci. Se mai aflau, de asemenea o duzină de vaci de lapte, și o herghelie de cai, precum și o jumătate de duzină de alte animale.

Era o zi rece, de septembrie. Norii împânzeau cerul, și nu lăsau nici rază de soare să răzbată prin ei. În ultimele ore, repetat căzuse burniță. Terenul era umed. Dar asta îmi era foarte drag. Cinci căruţe prin prerie, și câteva zeci de animale trecând peste solul uscat, ridicau un nor de praf care se ridica în sus, lipind porii pielii, întra în gură scrâşnind printre dinţi, și fragmentându-se şi pe sub haine.

Am fost atentă la toate impresiile observate de mine, şi care mi s-au oferit. Femeile de coloniști purtau pălării, largi cu boruri, care le-au legat cu eșarfe pe cap. Hainele erau lungi până la glezna, și destul de ponosite. Copiii vociferau, în jurul căruţelor.

John Cassidy, și alți patru oameni au venit la mine. Cumva, toţi aceştia erau asemănători. Fețele lor erau cu barbă, haine aspre și uzate. Era evident pentru ei. Am oprit calul meu, lângă ei. Era un armăsar Grulla. El pufni, bătând cu piciorul

stâng din față pe pământul uscat, apoi necheză. Ochii tuturor, s-au îndreptat spre mine. Cei cinci bărbați sau oprit, iar Cassidy a spus:

— Tu ești punctual, Logan. Suntem gata să plecăm.

Și apoi mi-a prezentat coloniștii, înainte de a-mi spune numele meu, și a subliniat faptul că eram Şerif Federal Adjunct.

Unul dintre colonişti, întrebă sceptic:

— Vă simțiți în măsură Şerifule, pentru a ne proteja de atacurile celor de la Ranchul Triunghiul-S?

— Vom vedea, i-am răspuns tăios. Câți oameni sunteți?

— Cu adolescenţii unsprezece bărbați, șapte femei și șase copii. Cassidy îşi încruntă sprâncenele, întrebând. De ce întrebaţi? Credeți că există deja probleme la Walnut Creek?

— Nu știu, dar presupunem că, odată ce am plecat, un curier a anunţat îndată pe cei de la Triunghiul-S. Și curierul ştie a călări, până este şaua fierbinte sub el.

— Bine. Vom avea toţi armele în mâinile noastre. Așa că acum vom porni.

Bărbații se duseră la căruţele lor. Mamele strigară copiii lor, i-au urcat în căruţe, urcând şi ele. Câini lătrau, boii şi vacile mugeau, puii cotcodăceau, caprele și oile behăiau. În aceste sunete, se amestecau vocile aspre ale bărbaților, și în curând dădură bice de plecare. Căruțele începură să se miște. Printre roți pietre mici scrâşneau zdrobite.

John Cassidy, conducea căruţa din faţă. Au

condus pe o bucată de pământ, și apoi pe un teren de pășunat, călărind și conducând pe drumul care ducea în savană. Pe un semn de lemn, erodat, se putea citi că distanța până în savană era de patruzeci și cinci de mile. Nu era niciun drum propriu. Erau doar două piese de nisip extinse, care se împrăştiau pe roțile căruţelor, și care scrâşnea pe nenumărate copite, între buruieni crescute până la genunchi. Roțile se cufundau în nisip, animalele trebuind să se întindă greu în hamuri. Curelele scârțâiau în ham, și erau întinse ca şi corzile, unui banjo.

Am făcut progrese. Am mers un pic în fața primei căruţe a convoiului. Când m-am uitat o dată înapoi, Amarillo dispăruse în spatele unui deal. A doua zi a urmat trecerea, fără niciun incident. Am petrecut noaptea la un pârâu îngust. Dis-de-dimineață am mers mai departe. Milă după milă am înaintat, încet dar sigur. Și a treia zi am ajuns la Pampa. Am ajuns pe la mijlocul dimineții. Având în vedere că cu o zi înainte, soarele nu strălucea, acum te ardea. De la Pampa până la Walnut Creek, mai aveam încă zece mile. Am intrat prin sat. Pe marginile trotuarului erau oameni – bărbați, femei și copii – și făceau semne, urându-ne noroc. Un bun-venit prietenos era bun. Noii coloniști erau bineveniţi. Ei ar stimula creșterea economică a orașului.

În spatele orașului mic, am întors spre nord. De acum am înaintat peste pășuni și dealuri prin treceri, așa cum erau, peste munți și văi. Cu excepția ierbii înalte era vegetație în tufișuri și copaci noduroși risipiţi peste tot. Aici și acolo se

ridicau pietre, în diferite forme și mărimi, care amintesc de pietre vechi, roase de timp, și acoperite cu mușchi. În acest teren fiecare palmă de curte, trebuia să fie cucerit, ca să spunem așa.

Ca soarele care era ridicat deasupra capului, ne-am oprit. Focuri de gătit s-au aprins, trepiedul de fier a fost instalat, iar de el atârnau ceainice acoperite de funingine. Sau întins funii lungi şi îngrădituri improvizate au fost construite, între care coloniștii au băgat bovinele. Se apropia venirea mesei!

M-am așezat, sprijinit de căruţa lui John Cassidy, și fumam, cu ochii pe doamna Cassidy care învârtea cu o lingură mare de lemn în terci, într-o oala ponosită care atârna deasupra flăcărilor.

Au apărut cinci călăreţi. Erau îmbrăcați ca cowboys. Peste pantalonii erau legate, apărători de piele. În ritm, caii coborau, încet un deal. Fețele lor, parcă erau sculptate din granit. Am văzut că toţi erau înarmaţi cu un revolver, iar în teaca legată de şa, un Winchester.

Acum am luat pușca mea, care se afla rezemată de căruţă lângă mine, mă ridicai şi mă îndreptai spre ei.

Primul arăta încruntat. M-am dus cu arma în mână, spre cei cinci. M-am oprit la o lungime de cal.

— Ai tras pe pășunile Triunghiului-S. Acest lucru nu este pe placul lui Porter Kelly.

— Aceasta este o pășune liberă, am răspuns calm. Terenul guvernului pe care îl folosește, probabil, Triunghiul-S, dar faţă de care, nu au cel

mai mic privilegiu.

Călăreţul care vorbea îşi puse mâinile pe mânerul de la şa, și se aplecă în față, ușor.

— Ai auzit vreodată de *drept cutumiar*, Marshall?

I-am făcut cu mâna.

— Un drept comun nu se vinde, în cazul în care există şi alte persoane împrejur, care au şi ele dreptul.

Ma împuns cu un deget pe umărul meu stâng.

— Acești oameni au achiziţionat terenuri în Walnut Creek.

— Un alt traseu, care s-ar putea folosi, nu există din Amarillo, de la râu.

— Asta nu mă interesează, Logan.

— Ar trebui să te intereseze. Dar tu nu vei fi capabil de a schimba legea, prietene. Triunghiul-S nu poate să ia parcelele de la Walnut Creek aflate în posesia coloniştilor. Deci, lăsaţi-i în pace. Spuneţi lui Porter Kelly, că acești oameni au încheiat acorduri cu guvernul, și au plătit pentru teren. Sa ordonat să fie luaţi sub protecția, Judecătoriei Districtului. Dacă nu a-ţi ştiut, ţi-am explicat în mare ţie, iar tu spune șefului tău.

Călăreţul se încruntă, privind dispreţuitor pe Logan. Tovarășii lui se uitau la mine ca niște lupi, care au văzut un cerb bolnav, și s-ar năpusti asupra prăzii, în clipa următoare. Ei erau conștienți de superioritatea, și puterea lor, eu eram extrem de sigur.

— Și, Judecătoria încalcă legea, Logan, aţi intrat pe pășune. Sigur, știm cu toții că, în general, unul se crede că este mai tare decât un număr mai

mare. Norocul este că nu ne poţi impresiona, cu privire la reputația ta.

Supărarea era pe punctul de a răbufnii. Purtătorul de cuvânt se uită provocator la mine, provocatoare era de fapt toată atitudinea pe care el şi-a luat-o.

— Reputația mea este lipsită de relevanță, i-am explicat, atingând cu degetul mare de la mâna mea dreaptă, steaua de pe vesta mea. Ea va trebui să o respectaţi, prietene.

În spatele meu am auzit pași. Era Cassidy care zise:

— Aceştia sunt cei care au fost în tabără, după sosirea noastră în Amarillo și ne-a sfătuit să ne întoarcem sau să ne mutăm. Cu toate acestea, unul lipsește. Îmi amintesc exact feţele lor. Nu este aici.

— Pentru a amenința pe cineva este o infracțiune, am lăsat să se înțeleagă. Dar eu nu voi intra în această chestiune acum. Rostul tău este să-ţi iei, caii și să dispăreţi. Pleacă la Porter Kelly, și spune-i ce ţi-am explicat.

Purtătorul de cuvânt al celor cinci, dădu pinteni calului. Intenția sa era clară. A vrut să sară pe mine. Dar într-un fel m-am aşteptat la agresiune, și am sărit din faţa calului, deoparte. Și când animalul a fost, în drept cu mine, l-am lovit cu Winchesterul. Ca pumnul lui Satana a fost lovit cowboyul, şi a fost smuls din șa. Și chiar înainte de a se ridica, cu toată forța de pe teren, am avut patul puștii la șold, și l-am lovit din nou.

Cele patru tovarăși ai colegului, tare cu gura, care zăcea gâfâind şi trăgând cu disperare, aer,

jos la pământ, au vrut să pună mâna pe pistol, dar când mă auziră au, înghețat.

— Cel care atinge în primul rând trăgaciul, moare în primul rând! V-am avertizat.

Pe chipurile lor cu priviri încruntate, mâinile lor atârnau deasupra trăgaciului armei, degetele lor mişcându-se, ca picioarele la păianjen. Am mutat ţeava Winchesterului înainte și înapoi între cei patru nehotărâţi. Calul cowboyului, căzut pe teren, aflat în suferință, era la câțiva pași, rămas în continuare în picioare. Acesta pufnea cu nările evazate, și coada încordată.

— Dl Cassidy! îl strigai pe colonist.

El se opri lângă mine. Alţi trei bărbați i-au urmat exemplul. Noi ar trebui să fim atenţi ca mâna acestor băieţi, să nu se sprijine, pe trăgaciul pistolului!

Unul dintre coloniști, încruntat zise:

— Trebuie să-i trimitem în chiloți și șosete la şeful lor, Porter Kelly.

Nu am răspuns.

— Țineți pe cei patru în șah, am poruncit.

Atunci m-am dus la tipul de pe teren, căzut pe spate, și mă aplecai peste el. Impactul cu terenul, ia presat aerul din plămâni. El icnea ca un crap pe uscat, cu fața învineţită, cu ochii daţi peste cap.

Cu mâna stângă, l-am apucat de cămașă și l-am ridicat în picioare. Era să se prăbuşească, dar sa redresat.

— Să fie o lecție pentru tine, prietenul meu! I-am dat drumul. Și acum te urci pe cal, şi apoi dispăreţi. Dacă în cele din urmă îmi mai creaţi probleme, te voi duce legat la Amarillo te voi

închide, și veți blestema şi ora în care m-aţi cunoscut pe mine.

Flăcăul, începuse să-şi recapete, respirația, culoarea vânătă de pe fața lui dispăruse, dar privirea îngrozită din ochii lui aveau totuşi o strălucire răutăcioasă, iar străfulgerarea cu perfidie din acei ochi, m-au avertizat că voi mai avea probleme. I-am dat flăcăului un ajutor, să urce în şa, în același moment, când a ridicat genunchiul peste șaua şi impactul în locul foarte sensibil cu şaua, ia scos un urlet de animal rănit. Urletul şocului sa răspândit în spaţiu, călăreții au încercat să-l ajute, dar ia respins, iar în îndărătnicia lui sa aşezat cu greu, în şaua.

— Ticălos murdar! mi-a adresat un mesaj, urlând.

Dar şi răbdarea mea a ajuns la un capăt. Am stat în fața lui, și i-am explicat cu calm:

— Injurii şi insultă, împotriva unui șerif federal, şi amenințare împotriva unor noi coloniști. Dă-te jos! Întoarce-te și pune mâinile la spate. Ai amenințat nişte coloniști în țara lor, și aţi vrut să luaţi pământul lor în posesie, am să te duc la Amarillo.

Guralivul cowboy, comentând, coborî cu greu din şa, și se întoarse cu spatele la mine. L-am legat cu cătușe.

— Și voi – am strigat la ceilalţi – călăreţi de la Triunghiul-S, dispăreţi!

După ce am ridicat, armele, le-am dat drumul să plece.

— Echipa Triunghiului-S nu va trece mult timp şi va reveni, zise John Cassidy răgușit. Dacă

aș fi știut ce am cumpărat, când am semnat contractul, cu siguranță aşi fi renunţat.

Se auzi şi aprobarea celorlalţi.

CAPITOLUL 3

— Am luat o decizie, și acum trebuie să ne apărăm dreptul spuse colonistul.

— Noi nu așteptăm ca Porter Kelly să-şi trimită echipa sa de pistolari, i-am dat de înțeles. Am să fac o plimbare la el și să-i explic câteva lucruri clare. Vă las în paza dumneavoastră, pe acest prost.

Cowboyul încătuşat ridică bărbia, şi mă privi cu răutate. Pometţii lui erau încleştaţi.

— Șeful te va vâna, şi te va biciui la fermă, Logan! zise el cu răutate. Dar poate că a ajuns Dave Thompson, şi te va captura el pe tine. Va

scuipa pe bucata de tablă, de pe vesta ta. Când am fost cu câteva zile în urmă la colonişti, să le spunem să nu meargă la Walnut Creek, am fost șase, a spus, privind spre călăreții care se îndepărtau, galopând pe pășune.

— Cine a fost al șaselea om?

— De trei ori, nu ai putea ghici. Am dat din cap.

— Se estimează ca a fost Dave Thompson personal. Bine, doar o întrebare mai mult, prietenul meu? Care este numele tău.

— James Clark.

— Aveţi grijă de băiat, i-am spus lui Cassidy.

Apoi m-am dus la calul meu, care era legat la căruță, dezlegai hăţurile, și urcai pe cal.

— Puteți porni încet, pe după masa de prânz, am strigat la Cassidy. Ne întâlnim la sursa de apă de la Walnut Creek.

Ca un semn că a înțeles, Cassidy a ridicat mâna dreaptă. Cu o presiune de picior, am condus calul meu. Drumul spre Ranchul Triunghiul-S îl știam. Am mai avut probleme, în trecut, când sa înfiinţat ferma nouă. Ea era una dintre principalele ferme ale Companiei de Bovine Panhandle, care avea sediul la Chicago.

Acționarii Societății trăiau undeva în statele de est, uneori chiar în străinătate. Triunghiul-S a luat o umbră puternică în Panhandle. Şefii de fermă îşi făceau de multe ori propriile legi și le practicau. Erau fost puternici, bogaţi, intoleranţi și autoritari, neobosiţi și de multe ori nemiloşi, atunci când trebuiau să pună în aplicare interesele societății. După aproape trei ore de plimbare am

ajuns la fermă. Pe drum, am întâlnit efective de bovine în mod repetat, cu însemnul Triunghiului-S.

Terenul pe care se hrăneau, era terenul Guvernului. Totul aici trăda avere. Casa principală era cu etaj, construită din piatră, și cu gust pretențios. În sala mare probabil ar putea intra sub cincizeci de oameni. În trei îngrădituri rotunde, erau la o sută cincizeci de cai. Erau grajduri și hambare mari, un set de cântare, și o casă de transport, în faţa căruia se aflau șapte căruțe de diferite dimensiuni. Din horn ieşea fum roşiatic. Lovituri de ciocan, arătau că fierarul era la locul de muncă. Am văzut, de asemenea, câţiva oameni la fermă, care nu făceau nicio activitate. Turbina eoliană, mare, de la fântână se rotea încet scârţâind. Fierarul se oprii și mă privii. Ajutorul fierarului, a aruncat ciocanul la pământ, și a fugit la clădirea mică care găzduia, biroul Ranchului. Băiatul a dispărut pe ușă.

Am oprit în fața casei principale, am descălecat, am condus calul la locul unde se legau caii, și am legat frâiele la grindă. În acel moment un bărbat înalt, care era îmbrăcat în pantaloni maro, și un tricou verde, a ieşit din biroul Ranchului, în partea stânga. Avea şolduri înguste, peste care trecea o centura de revolver din piele de bivol negru. În buclele centurii, străluceau marginea cartușelor. În toc pe coapsa dreaptă, avea pus un revolver Colt greu. Acesta era Dave Thompson. El era maistru la Triunghiul-S, dar era şi câinele credincios al lui Porter Kelly, şeful fermei. Un om remarcabil care era dificil, de al citi de ce este în stare. De la el au plecat, multele

probleme care au apărut.

Nimeni nu trebuia să-mi spună, că Thompson era un om periculos. M-am întors să-l aştept. El s-a apropiat de mine cu pași mici, legănaţi. Fața lui era impasibilă, care nu trăda nimic din ceea ce se întâmpla în capul lui. Din toate părțile, sau apropiat oameni de la fermă. Printre ei erau şi cei patru cowboy. La doi pași în fața mea maistrul se opri, mă măsurată de sus în jos, își țuguie buzele și murmură:

— Cu siguranță nu fără motiv vii la Triunghiul-S, Logan!

Ostilitatea care emana de la Thompson, se simţea ca un respirație fierbinte.

— Sunt cinci familii de colonişti, pe drumul spre Walnut Creek, am răspuns. Cinci dintre oamenii tăi, au venit la noi când am ieşit din Pampa. Cum sa încheiat acțiunea lor, știi, Thompson. Terenul pe care aceşti colonişti, doresc să se stabilească, doreşte să-l acapareze Triunghiul-S. Este teren al Guvernului, și noii coloniști, au contracte cu guvernul. Au plătit pentru teren, înainte, timp de cinci ani, astfel încât în cele din urmă sunt în posesia lui.

— Asta mă interesează ca un praf umed, Logan! spuse Thompson cu o voce amară. Când s-au încheiat contractele, Triunghiul-S ar fi trebuit să fie anunţat, pentru că interesele lor sunt puternic afectate de vânzarea terenului. Triunghiul-S au avut primii dreptul de al cumpăra sau refuza. Nu sa luat în considerare.

— Dacă te interesa, ai fi obținut informaţii de la Guvern? îl întrebai cu răceală. Pentru că

Guvernul hotărăşte de obicei.

— Bine, Logan, mi-ai spus ceea ce ai vrut. Îmi pot imagina, deși, eu nu vreau să aud din gura ta, dar, acest lucru este spus ca o sentință, zise Thompson. Vrei ca Triunghiul-S să lase coloniștii în pace. Un rânjet, răutăcios apăru în colţul gurii lui Thompson. Ce vrei, e un interes scăzut pentru noi, Logan. Vitele Triunghiului-S vor avea nevoie de acces liber la Creek. În cazul în care vor fi puse garduri, le vom dărâma. Triunghiul-S, hotărăşte de la sine cum să finalizeze situaţia. Tu ar fi trebuit să ştii, că trebuia să fim consultaţi, înainte de a vinde coloniştilor. Asta nu sa întâmplat. Mr. Kelly nu este gata să înghită asta. Acesta este motivul pentru care ne vom lupta, pentru terenurile de la Walnut Creek, Logan.

— Voi, împreună cu şeful vostru, ar trebui să înțelegeţi în cele din urmă, că nu mai este legea junglei, cum a fost pentru o lungă perioadă de timp, Thompson. Timpul…

— Este dreptul de bomboane gratis? mă întrerupse maistrul brusc.

Am clătinat din cap.

— Este legea junglei! În cazul în care continuați, să acţionaţi violent împotriva coloniştilor sub orice fel, încălcaţi legea federală. Și apoi veţi avea de a face cu Judecătoria Districtului.

— Tu și câţiva, purtători de tablă în piept, nu reprezentaţi legea din această regiune, Logan. Thompson râse, privindu-mă disprețuitor. Dacă credeți că vom avea respect pentru bucată de tablă de pe jacheta ta, te înșeli.

Știam că calea mea, era aici în zadar. Triunghiul-S nu are frică să-și afirme interesele lor, chiar prin violenţă. Am pus o duritate de oțel în vocea mea, atunci când i-am spus:

— Te avertizez, Thompson. În numele Judecătorului Federal, orice încălcare împotriva coloniștilor va fi pedepsită. Scrierea propriile legi în această parte a țării, au trecut, Thompson. James Clark este arestat. El va trebui să răspundă în instanță pentru diverse infracțiuni. El va spune precis câteva nume. Și cred că, chiar numele tău va cădea, Thompson.

La ultimul cuvânt am executat o întoarcere pe călcâie, m-am dus la calul meu și l-am dezlegat. În momentul când am urcat în şa, am auzit vocea lui Thompson. El a strigat:

— După ce ai făcut cunoscut faptul că Guvernul a aprobat pământul de la Walnut Creek pentru colonişti vom sesiza Punctul de Comandă al Companiei din Chicago. Vom iniţia o acțiune în justiție împotriva deciziei Guvernului. Sunt surprins de faptul că Judecătoria Sectorului nu ne-a informat cu privire la aceasta.

— În cazul în care recursul a Triunghiul-S, va avea vreun efect suspensiv, atunci eu voi informa instanța din Amarillo, am contracarat eu. Pe vorbele tale, nu dau nimic, Thompson.

Am luat hăţurile calului cu mâna stângă și l-am condus, în timp ce mâna dreaptă era în dreptul pistolului. Când am ieşit la trap pe poartă fermei, în faţă erau mai multe patrupede.

Când am ajuns spre seara la sursa de apă de la Walnut Creek, coloniștii nu au ajuns încă. M-am

spălat pe față, apoi am adăpat armăsarul Grulla, şi în cele din urmă m-am așezat pe un copac, mi-am filat o țigară și am început să fumez. Gândurile mele aveau mult de lucru. Chiar dacă Triunghiul-S va face acțiuni în justiție împotriva Guvernului țării – un proces ar dura probabil mulți ani. Și atâta timp Triunghiul-S nu ar aștepta, liniştiţi. Am trebui, probabil, ca Porter Kelly şi dulăul executant Dave Thompson, să acţioneze. Și limba în care vor cânta, ar fi violența. Am fost convins de asta.

CAPITOLUL 4

Umbrele serii începeau să dea primele semne. Am putut auzi scârţâitul roţilor de la căruţe, înainte de a fi ajuns să le văd. În cele din urmă, primul căruţă a apărut de după un deluşor. Loviturile de bice se auzeau ca nişte împuşcături

de revolver. Căruțele scârţâind se apropiau încet, coloniștii fiind conduşi în faţă de Cassidy. Oamenii m-au înconjurat. M-am ridicat în picioare. Priviri întrebătoare, mă priveau cu nelinişte.

— Am fost la Triunghiul-S, și au vorbit cu Dave Thompson maistrul, am început eu. Se crede că Triunghiul-S a fost ignorat de Guvernul țării în ceea ce priveşte vânzarea pământului. Vor să acţioneze Guvernul în judecată, şi să se apere în mod legal împotriva sa.

— Pe de altă parte, vreau să obiectez puțin, Logan, răspunse John Cassidy puţin iritat. De a solicita despăgubiri este gratuit în țara noastră pentru fiecare om. Asta nu e problema noastră. Problema noastră este că am fost amenințaţi din partea Triunghiului-S. Și că amenințarea nu au fost vorbe goale, ne-a arătat faptul astăzi la prânz când au venit cei cinci pistolari. Cvintetul are să ne mai creeze probleme. Și dacă cred băieţii, că vor pleca din nou fără probleme, acum se înşală, Logan, vrem să avem şi să trăim în siguranță.

— Și Triunghiul-S, se va ține în continuare de ameninţări, sau chiar mai rău, i-am explicat eu cu convingere. Pe scurt, drumul meu la fermă, a fost în zadar. Trebuie să ne pregătim pentru ai putea întâmpina, şi a face faţă în orice situaţie. Singura consolare ce vă pot oferi, este că veți avea ajutor, din partea mea.

— Vom lupta pentru dreptul nostru, iar dacă ne vor ucide, ne pot lua reci și rigizi, să ne îngroape adânc în pământ la şase picioare, pe care să crească porumb și grâu și atunci vom trăii în pace și liniște! a rostit una din coloniste, cu

amărăciune.

— Vom vedea mâine a cui este fiecare teren în parte? am întrebat.

M-am simțit puţin jenat de vorbele mele, dar ei au preferat să nu dea niciun răspuns.

— Primul este Hastings, mi-a explicat într-un târziu, John Cassidy. Vecinul său la nord va fi Kane Benbow, atunci voi urma eu. Dimensiunea fiecărei parcele, este peste o jumătate de milă pătrată, astfel aproximativ opt sute cincizeci de metri, în lungime și lățime.

— Cred că, am spus, că Thompson vă va observa să vadă ce faceţi. Și el va aștepta până când voi ați împărțit la fiecare, şi partea de râu. Deci, el are prea puţin timp să aştepte.

— Asta nu sună foarte liniştitor, Logan! răspunse răgușit unul dintre coloniști. Tu vei merge înapoi cu prizonierul la Amarillo. Pentru noi – pentru fiecare dintre noi – aceasta înseamnă că vom fi lipsiți de apărare împotriva pistolarilor de la Triunghiul-S. La naiba, Logan, avem femei și copii…

— Nu veţi fi singuri, i-am asigurat. Lângă voi este mereu James Clark?

— El este în căruţa mea. Se estimează că a suferit o comoţie, atunci când a căzut de pe cal. Nu poate să se descurce singur. Soția mea are grijă de el. Ne facem datoria noastră creștină.

— Sper că acest lucru a fost, de asemenea, răsplătit, am mârâit, eu cu o urmă de ironie. Și imediat am adăugat: Plecăm dimineață, devreme. Până la prânz poate ca fiecare om să-şi ea în stăpânire, bucata lui de pământ. Și apoi – ei bine,

vom vedea.

— Eu nu voi pune jos pistolul din mâna mea! a spus iritat Cassidy. Și când lupii cu două picioare de la Triunghiul-S se arată pe aici, trebuie să fim pregătiţi în orice moment, pentru a face faţă. Ei numai limbajul pistolului, îl vor înțelege. Cuvintele se pare că nici pe Porter Kelly, nici pe Dave Thompson, nu prea îi interesează.

Se auzi un murmur de susţinere. Bărbații au plecat și m-au lăsat în pace. Cuvintele ultimului vorbitor arătau clar, că aceştia nu mai aveau încredere, că eu îi voi mai ajuta. Ei simţeau că trebuie să ia în mâinile lor, drepturile lor, pe care le-au dobândit prin actul de proprietate asupra terenurilor lor, şi să-l pună în aplicare dacă cineva îi va ataca.

Mi-am dat seama că spiritele s-au încins, şi m-am dus la ei să-i previn că dacă violența va escalada, la Walnut Creek va curge sânge de ambele părţi. O parte nu a avut niciun respect pentru steaua de pe pieptul meu, cealaltă parte a păstrat încrederea în mine, de astfel, în persoana mea, că totuşi îi voi ajuta. Discuţiile pe care le-am avut cu ei, nu au fost ușoare. Doreau să preia iniţiativa. Pentru că nu puteau permite, ca oamenii de la Triunghiul-S să calce legea în picioare.

La prânz a doua zi, fiecare dintre familii şi-a luat terenurile dobândite în posesie. Acesta erau mai mult pajiști. Walnut Creek, furniza şi apa necesară. Ar putea face în acest loc o mulțime de bani disponibili pentru agricultură, dar cu sudoare, și poate chiar că va costa şi sânge. Fiecare dintre familiile care erau prezente, se

confruntau cu o sarcină aparent imposibilă. Nu invidiam pe niciuna din aceste persoane.

John Cassidy a fost de acord să ia prizonierul meu în custodie. I-am promis să-l ridic cât mai curând posibil. Acum m-am întors pe drumul spre Ranchul Triunghiul-S. Soarele strălucea și era cald. Între timp, la sol era tot complet uscat. Pe iarbă era pulbere fină de praf, pe care vântul de sud din Llano Estacado o arunca peste tot. Planul meu era simplu. Din moment ce nu puteam urmări, cele cinci familii de colonişti, nu am vrut să pierd din vedere, activitățile celor de la Ranchul Triunghiul-S. Aproape de fermă, mare m-am oprit pe o creastă. Tufe înalte, mă ascundeau privirilor nedorite.

M-am uitat prin ocheanul meu, să văd ce activitate prestează cei de la Triunghiul-S. Și se părea, că presimţirea mea a dat roade. Cinci bărbați înarmați cu revolvere și puști, au părăsit dormitorul lor. Au scos caii dintr-un țarc, au pus șaua, au urcat în şa şi strunind caii, au pornit la trap. Am mai stat un pic, să văd ce se mai întâmplă. Era clar că voiau să ajungă la Walnut Creek. Era clar că doreau ca de prima zi, să aplice prima lor vizită infernală. I-am urmărit. Scopul lor era de a ajunge la parcela cea mai sudică, care îi aparţinea lui Frank Hastings.

Era după-amiază târziu, când grupul a sosit. Am ocolit puţin, şi m-am oprit pe o creastă, am pus carabina, jos lângă mine. De sus vedeam în spatele parcelei nişte roci, bătute de vânt, rotunjite și șlefuite neted de ploaie. Frank Hastings ridicase un cort. Se vedeau flăcările la

maşina de gătit, dna Hastings pregătea cina pentru familie. Tatăl Hastings, era cu nişte capre și oi, pe care le-a adăpostit lângă râu, într-un corral improvizat. Doi copii se jucau pe malul râului. Boii erau legaţi de o frânghie pe care Hastings a întins-o de la un copac la altul. Căruţa era parcată un pic mai departe.

Grupul pistolarilor de la triunghiul-S au mers direct spre tabără. Frank Hastings a luat arma, și a aşteptat călăreții, cu ea pregătită de tragere. Hastings a apelat la noii veniți, care și ei aveau pistolul în mână. Grupul a continuat să avanseze. Am văzut că Frank Hastings, și-a pregătit şi armele de la șold. Sunetul unei voci răgușite, ajunse la urechile mele, dar nu am putut înțelege ceea ce spune. Situația de acolo ar putea escalada, în orice moment. M-am gândit la celebrul butoi cu pulbere, căruia îi lipseşte doar o scânteie să explodeze. Dacă nu interveneam acum, orice intervenție din partea mea era, prea târziu.

M-am ridicat, şi am tras de la șold o lovitură, și privii ce se întâmplă. Fracțiune de secundă, în care pistolarii, păreau să fi paralizat. Hastings se uită la mine. Când oamenii Triunghiului-S au depășit paralizia lor, au strunit caii întorcându-se spre locul de unde sa tras. Cu pistolul în mână, m-am îndreptat spre, tabără. Situația era încă periculoasă. Pistolarii de la Ranchul Triunghiul-S, mă urmăreau atenţi, neştiind ce am de gând. Ochii lor mă urmăreau bănuitori, și în cazul în care unul dintre ei îşi va pierde răbdarea, se va auzi glasul coltului, iar oamenii vor muri, de ambele părţi.

Eu nu am trecut cu vederea, observând că

mâinile lor erau pregătite să pună mâna pe pistoale. La două lungimi de cal, m-am oprit înaintea lor. Caii lor erau nervoşi la fața locului, pufneau pe nări și băteau pământul cu picioarele. Dinţii scrâşneau în zăbrele, şi verigile de la căpestre, se auzeau ca un clinchet de clopoţei. Atmosfera părea încărcată cu tensiune – ca şi cum se apropia o furtună grea. Pe patru dintre băieţi i-am recunoscut imediat. Erau cei care au fost înainte, împreună cu James Clark, şi care au fost pe urmele noastre până la Walnut Creek.

— Apăreţi întotdeauna la momentul oportun, Marshall! a strigat Frank Hastings. Această hoardă a venit aici din nou, pentru a nu ne lăsa să ne vedem de muncă în mod corespunzător.

— Eu nu sunt trimis din cer, i-am răspuns, cu ochii atent pe cei cinci pistolari. Am bănuit un astfel de lucru, ceea ce m-a determinat să schimb direcţia mea spre Ranchul Triunghiul-S. Al șaselea simț al meu, din nou, nu m-a înşelat, după cum se pare.

Se auzi din nou vocea lui Hastings:

— Ai văzut că sunt oameni pentru violenţă, şi ştiţi care este motivul pentru care au venit acum, pe pământul meu. Aruncați armele pe pământ, descălecaţi de pe cai, ridicaţi mâinile şi plecaţi de aici, acum, le-am poruncit, și am împrumutat vocii mele un sunet metalic.

— Ce faci, Logan? întrebă unul.

— Am să vă trimit înapoi neînarmaţi, şi pe jos la Porter Kelly și Dave Thompson. Care dintre voi conduce acest grup?

Ei au tăcut cu încăpățânare, dar unul dintre

pistolari, un bărbat brunet de aproximativ douăzeci și cinci ani, cu priviri înşelătoare, privindu-l, pentru mine a fost de ajuns să-mi dau seama că vrea să vorbească. M-am uitat spre pistolar.

— Deci. Care e numele tău?

— Stan Rowan.

— Bine, Stan Rowan. Va trebui să-mi răspunzi, la câteva întrebări. Acum faceţi, ceea ce v-am poruncit. Aruncaţi armele jos, descălecaţi, și pe jos, mergeţi până la şefii voştri!

— Ai făcut o greșeală, Logan! m-a avertizat Rowan.

Fiecare trăsătură de pe fața lui, era marcată de sfidare. Și mi-am zis că Rowan, probabil, nu va depune de bună voie armele. Așa că m-am pregătit, pentru ceea ce va urma.

— Bineee…! Număr până la trei! i-am amenințat. Unu…

— El vorbeşte serios, la naiba! exclamă unul dintre pistolari, cu o voce ascuţită. Și poate trage de două ori, înainte de a ne…

Rowan, reacţionă brusc. La naiba, probabil a crezut că sunt prost? Sau poate a crezut că eram distras, ascultând ce a spus cel cu voce ascuţită. S-au poate el a crezut că elementul surpriză este de partea lui. Când a vrut să scoată arma, am apăsat pe trăgaci. Cu un strigăt corpul său de sus de pe cal, a căzut pe spate, mâna se deschise, și pistolul a căzut la pământ. Calul speriat a făcut un salt înainte. Rowan a căzut pe spate din șa.

Văzui, de asemenea, cum alţi doi pistolari, îşi încearcă șansa lor, și au scos revolverul. Dar în

acel moment, eu am tras deja. Coltul meu bubui, şi încă unul dintre pistolari se prăbușii de pe cal. Dar aproape, ca la o comandă şi ceilalți pistolari, deschiseră focul spre mine. M-am aruncat, într-un plonjeu într-o parte, dar în acelaşi plonjeu, coltul meu bubui din nou. Unul dintre pistolari, căzu pe gâtul calului lui, cu capul înainte, alunecă și căzu jos. Împuşcăturile încetară brusc! Pe genunchi, presat de suportul încărcător, l-am văzut pe Frank Hastings, că se chinuia cu carabina. Cartușul, se blocase, după care a fost eliminat într-un arc mare.

— Aruncaţi revolverele! am strigat.

Se auzeau strigăte și gemete. Unul dintre pistolari căzut o dată cu calul şi care a fost împuşcat în schimbul de focuri, sa ridicat în picioare și a ridicat mâinile în aer. Încă unul din tovarășii ridică mâinile spre cer. Pe fețele lor erau spasme de frică, combinate cu nervozitate. Ochii lor clipeau neliniștiţi.

— Ascultaţi cu atenție, scoateţi toate armele, și aruncaţi-le departe de voi!

Stan Rowan se ridică, gemând și strângând cu mâna stângă, umărul drept. Sângele îi scurgea printre degete. Pe fața lui furioasă se vedea şi durere. Când au fost neînarmați, le-am cerut să se retragă. Chiar și aceste comenzi au fost executate fără ezitare. M-am uitat spre Hastings, era căzut jos şi avea un glonț în spate, primit când a prevenit o lovitură țintită spre mine. Omul era încă în viață, dar după estimarea mea, nu va supraviețui în următorul sfert de oră. Faţa de ceară era deja, marcată de moarte. Buzele lui

zvâcneau, nările tremurau. Am îndreptat ochii şi i-am fixat pe Rowan.

— Vezi ce ai făcut tu şi prietenii tăi. Cei care nu caută de fapt, pericolul, cad în centrul lui. Un vechi proverb, probabil, nu fără adevăr. Ia-ţi amicii Rowan, și să îi bandajaţi pe cei ce mai au nevoie. Aveți sigur bandaje la voi.

În timp ce vorbeam, iar Rowan privea atent, Frank Hastings mârâi:

— Trebuie să vă trimită cu picioarele înainte, ticălosule.

Rowan şi-a dat seama că el nu mai putea aștepta alte invitaţii. Gemând şi înjurând se îndreptă spre celălalt, pistolar aflat în picioare. Era clar că fiecare pas făcut scotea gemete de durere. Doar unul pe lângă el, şi cel căzut odată cu calul mai erau în viaţă. Hastings îşi pierduse cunoștința. M-am oprit în fața lui Stan Rowan. Umbra mea a căzut pe el.

— Bine, Rowan, am început, ai venit cu o grămadă de brute la Frank Hastings şi acum este aici, pe pământ, aşteptând să moară. Dar să nu uiţi un lucru, întreaga familie Hastings va depune mărturie împotriva ta în instanță. Ce înseamnă asta pentru tine, cu siguranță nu-ţi dai seama.

Rowan se uita la mine sfidător.

— Îţi spun eu, vei fi îngropat de viu în carierele de Pinos Altos pentru un număr bun de ani, am continuat. Și nici Kelly Porter sau Dave Thompson nu va ridica un deget pentru tine.

M-am uitat atent la tânăr, și am încercat să observ ce înseamnă cele spuse de mine, pentru el. Rowan își țuguie buzele.

— Triunghiul-S are multe cunoştinţe către…

— Oh, la naiba, Marshall! exclamă dintr-o dată Frank Hastings, care îşi revenise. Uită-te la nord. Un fum negru se ridica la cer. Se pare că ar arde ceva.

M-am întors cu fața în direcția descrisă. De fapt, un fum negru se ridica, acolo peste dealuri. Era mai mult fum decât s-ar atribui, că ar fi de la gătit sau focuri de tabără. Am avut o presimţire rea, gândurile mele se învârtea în cap. Se întâmplase ceva rău. M-am întors înapoi spre Rowan:

— Deci Thompson a trimis şi o a doua echipă?

Rowan, mi-a răspuns printr-un surâs disprețuitor.

CAPITOLUL 5

Furia fierbea în mine, și cu greu mă puteam abţine să nu-l împuşca. Eram preocupat de răul care sa putut întâmpla. Fumul sa ridicat tot mai sus la fața locului, unde se afla parcela lui Kane Benbow, şi care probabil provenea de la căruţa lui acoperită. I-am lăsat pe Rowan și ceilalţi doi în paza lui, Hastings spunându-i să ai grijă de ei fără să se ridice, şi dacă creează vreo problemă, să tragă fără milă.

— Bine, Marshall, zise Hastings. Voi urmări ca un uliu pe aceşti nemernici, şi în cel mai rău caz îi iau cu mine, în lumea de dincolo.

M-am grăbit. În cele din urmă am ajuns la calul meu, și m-am pivotat în șa. În galop am mers

spre nord. Și nici la zece minute mai târziu, am văzut mizeria. Vagonul acoperit al lui Benbows era doar o grămadă de resturi care ardeau mocnit. Boii zăcea morţi pe pământ. Oile și caprele erau împrăștiate în jur, într-un cer larg, toate împuşcate. Groaza părea că animalelor le-a blocat mințile. Kane Benbow era așezat pe podea. Soția lui și cei doi copii, aproximativ de opt şi zece ani, erau cu el. Kane Benbow era greu de recunoscut. Fața lui era umflată, până dincolo de recunoaștere, avea vânătăi și răni pe toată faţa. Când sa uitat la mine, avea o privire de groază și disperare. Nu am avut nevoie să întreb ce sa întâmplat. În gura mea, am simţit un gust de venin.

Dave Thompson m-a păcălit. El a trimis două echipe la Walnut Creek, cu un decalaj de timp. Și în timp ce eu am urmat cvintetul care a mers la Hastings, al doua echipă a avut grijă de Kane Benbow. M-am gândit dacă cumva nu m-au observat, când am urmărit ce se întâmplă la Ranch! Puteam accepta cu greu, acest gând. Probabil că Dave Thompson a înțeles să evalueze, abordarea mea. Măsurile lui Porter Kelly, depăşeau orice încărcare legală.

— Din ce parte v-au atacat călăreţii? am întrebat străduindu-mă să-mi opresc bătăile din inima mea, cu privire la tulburările prin care treceam.

O stare de furie, devastă intestinele mele. Atitudinea mea calmă de respectarea legii, și lipsa de scrupule a unor persoane responsabile din partea Triunghiul-S au fost uimitoare.

Doamna Benbow, care era palidă și plângea, a răspuns cu un glas tremurând:

— Pe la nord. Vocea ei a crescut, dar încă sub starea de panică, atunci când ea a rostit: Dumnezeule, Şerifule, ei l-au prins pe Kane cu lassoul, l-au legat cu spatele de căruţă, iar apoi l-au bătut cu brutalitate. Unul a spus că vom muri mâine, dacă vorbim despre ce sa întâmplat la prânz la Walnut Creek. Tot ce aveam a ars împreună cu căruţa. Chiar cortul ei l-au aruncat în flăcări. Animale le-au împușcat. Și mâine – vocea ei izbucni în plâns – s-ar putea să ne omoare.

— Nu vă va ucide, am spus cu un ton de răutate, la adresa celor ce au făcut aceste atrocităţi. Și lucrurile de care aveți nevoie, le veţi primi de la Ranchul Triunghiul-S. Mă angajez în tot ceea ce spun doamnă Hastings. Trebuie să…

După ultimul cuvânt, m-am îndreptat repede spre cal, şi am galopat spre parcela lui John Cassidy. Lupii de la Ranchul Triunghiul-S aveau doar câteva minute avans. Am vorbit armăsarului Grulla, să dea tot ce poate, pentru a micşora distanţa până la John Cassidy. Copitele calului se auzeau ca un ropot de tobe de primejdie. Zona părea să zboare pe lângă mine. Umbrele serii se lăsau, și ziua ajunsese la capăt. O zi neagră în istoria acestei țări. Bătaia tobei de copite au acoperit toate celelalte sunete. Loviturile parcă se răspândeau pe distanțe lungi.

Îngrijorarea cu privire la John Cassidy și familia îmi fixau privirea înainte. La propria mea siguranță, nu mă gândeam în acest moment. Am galopat de-a lungul Creek. Apusul soarelui

colorase cu roșu apa din râu.

Dintr-o dată m-am simțit tresărind, în ciuda zgomotului produs de cele patru picioare ale calului, am auzit zgomot de împușcături. Am apucat strâns frâiele, transmiţând copitelor calului o frânare bruscă, care a lăsat urme adânci în pământ. Armăsarul sa oprit brusc, cu urechile ciulite, auzind şi el zgomotul împuşcăturilor. Nu am auzit greșit. Sunetul de împuşcături, parcă loveau în urechile mele, și violența văzută până acum, mi-a dat un motiv de încrâncenare, împotriva acelora care nu acceptau idea ca Joan Cassidy şi partenerii lui colonişti, să-şi construiască aici, ferma lor.

M-am poziţionat mai bine în șa, încărcat de tensiune și nerăbdare, şi am transmis armăsarului, un ordin.

— Fugi!

Armăsarul Grulla a ţâşnit într-un galop, întins. În cele din urmă, am condus printr-o vale, terminată într-o pantă foarte abruptă, și în fața ochilor mei am văzut locul ales de Joan Cassidy ca loc pentru ferma sa de la Walnut Creek. Înaintea tufișurilor de pe mal am văzut căruţa acoperită. În corral, animalele fugea înnebunite, din cauza zgomotului. John Cassidy și fiul său de optsprezece ani, se apărau cu încăpățânare. Ei se aflau în iarba înaltă de sub căruţă, de unde se vedea flacăra de la gura ţevilor. Nori mici de abur pluteau, ca un praf înainte de a se aventura în aerul clar de seară.

Pe soţia și cei doi fii mai tineri, ai lui Cassidy nu i-am văzut. Am gândit că erau sau în căruţă,

sau poate erau ascunşi în tufișurile de pe mal. Foarte repede am sesizat că se auzeau cinci împușcături, împotriva pistolarilor de la Triunghiul-S, ale fermierului și băiatului adolescent. Şi atunci am văzut pe mamă şi cei doi băieţi, care baricadaţi în spatele unor bolovani, și arbuști denşi trăgeau ca la poligonul de tragere. Atunci mi-a venit idea de ai lua prin surprindere, pe cei de la Triunghiul-S.

Ticăloșii nu mă observaseră, că erau întorşi cu spatele la mine. Acesta a fost momentul în care din nou furia a început să fiarbă în mine – și brusc am devenit feroce ca un jaguar. Determinarea mea să-i fac să simtă pe pielea lor ce au făcut era, aproape monstruoasă. Am descălecat, am condus calul după nişte tufișuri, l-am legat de acestea, şi am scos Winchesterul meu cu repetiţie, ce se vedea din teacă. Apoi am căutat adăpost în spatele unui tufiș des, și a ridicat pușca la umăr. În cătarea Winchesterului, apăruse spatele unuia dintre pistolari. În cele din urmă, am apăsat pe trăgaci.

Împuşcătura Winchesterului se răspândii până departe. Pistolarul căzu ca secerat. Privirea neliniştită a celorlalţi, se îndreptă spre locul de unde se trăsese. Am armat şi am tras din nou. Piciorul drept al altui pistolar, cedă iar el căzu în genunchi, strigând ceva. Acoliții săi, începură să tragă. M-am adăpostit la pământ. Gloanțele bâzâiau, ca viespile în jurul meu. Crengi și frunze plouară peste mine. M-am târât prin iarba înaltă. În spatele unei stânci, care nu avea mai mult de două picioare, m-am întins jos, şi am privit cu

atenție peste ea, luând în cătare un alt pistolar.

Focul lui Cassidy şi a familiei, încetase, surprinşi de ajutorul primit, şi incertitudine că nu ştiau cine trage. Am apăsat pe trăgaci. Explozia sa reverberat într-un ecou. Piciorul pistolarului pe care l-am ales, a fost literalmente rupt de la sol. Căzu ca un copac, la pământ. El a da drumul armei, şi cu ambele mâini, a apăsat locul împuşcăturii, din coapsă.

O voce strigă ceva. Cei trei pistolari rămaşi, au fugit spre vest. Ei au început să tragă ca nebunii în direcția mea, foc după foc. Exploziile gloanţelor trase spre mine, ricoşau din stânca în spatele căruia eram, schimbându-şi direcţiile.

Unul dintre pistolari sa oprit brusc, a tresărit parcă ridicat în sus, iar în clipa următoare el sa prăbușit. Ceilalţi doi au dispărut peste un deal, și imediat sau auzit tropăitul copitelor ca nişte tobe, care se îndepărtau repede, și în scurt timp nu s-au mai auzit. Tăcerea grea se stabili peste întreaga scenă.

CAPITOLUL 6

John Cassidy și fiul său sau târât afară de sub căruță, și se ridicară în picioare. Eu de, asemenea, m-am ridicat. Colonistul, flutură mâna spre mine. Mi-am luat calul meu. Când am ajuns în tabără, Cassidy și fiul său aveau în faţă patru tipi, fiecare dintre ei având o bucată de plumb în diferite părţi ale corpului, deja dezarmați și târâţi în tabără. Doamna Cassidy și cei doi fii mai tineri, sau

apropiat şi ei. Cei doi băieți stăteau în fața femeii, ale cărei mâini erau pe umerii firavi, ai copiilor. Fețele lor erau palide, și fiecare faţă arăta că încă erau sub vraja celor întâmplate. Nu înainte de a fi fost, probabil, confruntat cu o astfel de violență brutală aproape. Cassidy m-a întâmpinat cu cuvintele:

— Ce aţi făcut nu se poate uita niciodată, patru ticăloşi care vor răspunde pentru ceea ce au făcut, datorită ţie Şerifule. Nu mai puteam rezista prea mult, grupului de ucigaşi. Am văzut până la cer fumul care se ridica din sud. Am ştiut că grupul era la Benbow, şi se va îndrepta spre noi.

— La Benbow, căruţa și toate bunurile sale au ars, i-am spus eu. Kane Benbow a fost bătut rău. El este, probabil, acum un om zdrobit. Un al doilea grup a fost la Hastings. Am avut probleme grave şi acolo. Dar unde este Clark, pistolarul capturat?

— Nu vă faceți griji, Şerifule, am păzit fiul de cățea pentru tine. El este legat de căruţă.

Un geamăt îmi ajunse la urechi. A venit de la unul din cei, care au fost răniți de mine. Se așezase pe teren, lângă căruţă, și îşi legase eșarfe în jurul coapsei. Mâinile lui erau pline de sânge. M-am dus la ei.

— Veți avea supa pe care le-ați preparat-o voi, oamenilor. Judecătorul Humphrey, nu are nicio urmă de înțelegere pentru, oameni ca tine. De aceea cred că mulți, mulți ani vei sparge pietre la mina Pinos Altos.

Cu ochii pâlpâitori, el se uită la mine. Era ca și cum ascultase atent, cuvintele mele. Dintr-o dată a rostit:

— Nu am avut de ales. Thompson sa prezentat la fiecare dintre noi, cu o alegere: fie ne supunem, fie ne-ar fi zburat. În Panhandle niciunul dintre noi nu ar pune, picioarele prea mult pe pământ. Căci cine este împotriva Triunghiul-S, este dușmanul lor. Și dușmanii Triunghiul-S au de dus o viaţă grea în această regiune. Așa că am ascultat.

— Ordinul a venit de la Thompson? l-am întrebat eu.

— Da! Porter Kelly nu este în prezent la fermă. Este de mai bine de două săptămâni în Santa Fe, și întoarce în această săptămână.

— Dar ştia că guvernul țării a aprobat, pământul de la Walnut Creek pentru colonizare? Fiindcă despre coloniștii care se aflau în drum spre acest loc, ştia sigur.

— Nu am nicio idee, răspunse pistolarul ridicând din umeri.

M-am uitat la el, întrebător. Pistolarul, cu un geamăt, mi-a transmis:

— Am doar ceva să-ţi mai spun, Logan. Când Porter Kelly discută cu Thompson, nu suntem chemaţi de faţă. Instrucțiunile noastre le primim de la Thompson.

— Care a fost ordinul primit?

— Scurt şi pe înţelesul tuturor: Distruge-ţi şi daţi foc la tot, împuşcaţi animalele, și îi amenințaţi cu moartea în cazul în care până mâine nu au dispărut.

— Vei da aceste răspunsuri adecvate în instanță, l-am întrebat eu.

— Vrei să-ţi răspund sincer? Pentru a trimite

Thompson pe cineva cu un cuțit? a răspuns pistolarul, un pic confuz.

— Dar, oricum tu vei avea de pierdut. Când vei fi eliberat din închisoare în cinci, șase sau chiar mai mulți ani, fermele Triunghiul-S de aici, din Panhandle cu greu vor mai avea un loc pentru tine, dacă vor mai exista până atunci. Şefii celor de la Triunghiul-S nici măcar nu știu numele tău. Deci, de ce ar trebui să-l protejezi pe Thompson?

John Cassidy stătea lângă mine.

— Ce faci, Marshall? Vrei să-l arestezi pe Thompson, și să-l trimiţi în judecată?

— Tu, fiul tău și ceilalți coloniști mă veţi ajuta să-l arestez. Este cu siguranță, de asemenea, în interesul dumneavoastră, să fie scos din circulație și făcut responsabil pentru tot ce sa întâmplat.

Cassidy, îşi reveni privind atent spre Şerif. Speriat și uimit, în același timp el se holba la mine. Colțurile gurii zvâcneau, continuu.

Am dat din cap.

— Ați auzit corect, Cassidy. Vorbesc serios așa cum am spus-o. Pornim la Hastings, Donegan și McBrady. Tu și orice alt om care poate ține o armă în mână, să vină aici în timpul nopții. Mergem mâine dimineață către Ranchul Triunghiul-S.

— Ai uitat de Kane Benbow, Marshall! mormăi Cassidy.

— El nu va fi capabil de a se ține pe un cal, i-am răspuns. Dar puteți chema pe cei care vi i-am spus.

John Cassidy chemă pe fiul său la el și îi zise furios:

— Te duci repede la McBrady și Donegan, să

vină repede aici, înarmaţi. Eu voi pleca spre Hastings și Benbow. Spune-le că trebuie să vină, dacă doresc, să scape de teroarea care vine din partea celor de la Triunghiul-S, având ca scop pierderea pământului nostru. Mesajul trebuie să fie dat cu un accent foarte special.

— Puteți lua calul meu, Joe, i-am spus băiatului.

John Cassidy, mi-a dat un cal și o șa. Un pic mai târziu cei doi călăreau fiecare în altă direcţie. Tânărul Joe Cassidy a luat direcția spre nord, tatăl său în direcția sud. Am rugat pe doamna Cassidy, să aibă grijă de rănile celor patru pistolari. Când femeia a terminat de pansat, i-am legat de mâini și de picioare. Totul era acum sumbru.

Am vorbit cu doamna Cassidy. Mi-a spus povestea ei. Toată viața ei a fost doar o luptă pentru existență. Uneori, ea se oprea, în timp ce vorbea cu lacrimi în ochi:

— Aici, la Walnut Creek am sperat odihnă și pace, murmură ea. Dar se pare ca suntem aproape la fel de cum am fost, îndată ce am ajuns, din nou în fața ruinelor unei iluzii despre o existență solidă pentru noi, și pentru copiii noștri. Ce ar trebui să vă spun? Orice cuvinte banale cu siguranță nu au fost calculate, pentru a oferi confort.

M-am urcat în căruţă unde era legat acum, James Clark şi m-am aşezat jos. Sub prelată, era deja destul de întuneric, și nu puteam vedea fața pistolarului clar, doar ca o pată.

— Thompson este la câțiva pași, de a fi arestat, i-am spus. Am să-l arestez și să-l duc la Amarillo, unde el va fi dat în judecată, pentru

încălcări grave ale legii şi violenţă. Există încălcări grave, care vă va plasa ca un complice al lui. De la violare de domiciliu, la tentativă de crimă, totul va fi acolo. Vei fi condamnat ca unul dintre complicii săi.

— Ce vrei, Logan? îl întrebă Clark.

— Vreau să depui mărturie, împotriva lui Thompson în instanța de judecată.

— Pentru ce să spun?

— Poate că vei salva, câțiva ani în plus la cariera de piatră.

— Nu cred că vei reuși să-l arestezi pe Thompson, Logan. Mai degrabă, cred că va face tot posibilul, să-i alunge la naiba pe coloniști. El vă va face, un iad fierbinte, Logan. Și se va asigura că sunt liber. Nu va fi niciun proces.

— Ce vrei să spui, mârâii eu și mă pregătii să cobor din căruță.

După o jumătate de oră John Cassidy a revenit. El a raportat că Frank Hastings era rănit și că doar tatăl său va merge cu mine la Triunghiul-S.

— Am fost şi la Kane Benbow, a spus Cassidy. El, de asemenea, vrea să vină. Kane este plin de ură faţă de Thompson, ai cărui acoliți l-au bătut atât de rău. De aceea vrea să fie cu siguranţă acolo. Mi-a spus că cei de la Triunghiul-S nu a mai atacat coloniştii.

Câteva minute mai târziu, sosi şi Joe Cassidy, spunând că Donegan și McBrady cu fiii lor, vor venii şi ei, şi chiar tatăl lui Jesse Donegan va fi prezent. Fiecare dintre ei este determinat să rezolve problema de mâine, o dată pentru

totdeauna. Am fost mulţumit. Am fi o duzină de oameni. La satisfacţia mea sa alăturat un nivel ridicat de siguranţă, că voi fi în măsură să rezolv problema în favoarea coloniștilor, în ziua următoare.

CAPITOLUL 7

Când soarele trimise primele raze spre pământ, am mers spre curtea Ranchului Triunghiul-S. La fermă munca, încă nu începuse. Muncitorii și câţiva cowboy care nu erau de gardă pe pășune, se așezaseră la micul dejun. Sala fierăriei, era încă închisă.

Am mers înainte către clădirea principală, și am oprit. Unii oameni au ieșit din bucătăria, care găzduiește, de asemenea, sala de mese. Ei au venit mai aproape. Fețele lor erau ciupite de culoare închisă, care nu arătau niciun pic de prietenie. Am văzut printre ei, unii cowboy care erau dotaţi cu centuri cu revolvere.

— Vreau să vorbesc cu Dave Thompson! am strigat eu.

— Sunt aici, Logan! a răsunat glasul lui Thompson.

Am întors capul și am văzut pe maistru la o fereastră într-o clădire mică, în care Ranchul avea biroul. El era sprijinit cu ambele brațe în tocul ferestrei, și emana o tăcere de piatră. Din coada ochiului am văzut cum, cowboy se distribuie în curte, în spatele meu. Unii oameni de la Ranch, dintre care niciunul nu era înarmat, s-au adunat în

fața bucătăriei.

— Eu îţi aduc unul din oamenii tăi, Thompson! am strigat. A murit noaptea trecută la atacul împotriva lui John Cassidy. Moartea lui, te obligă să ridici steagul.

Thompson râse răutăcios.

— Da? De ce?

— Tu l-ai trimis. Tu ar trebui să ai grijă de oamenii trimişi să atace coloniștii. Câinii tăi au avut un mandat clar, Thompson.

Thompson, dispăru de la fereastră, și ieşi imediat după aceea din casă. Avea o curea cu un revolver. Cu pași apăsaţi se apropie de calul cu cel mort, îl prinse de părul lui, și îi ridică ușor capul.

— Aceasta este Jeff Barner. L-ai ucis, Logan?

— A murit în timp ce încerca să îndeplinească ordinele tale, Thompson. Repede ca un fulger am scos revolverul, l-am armat şi l-am îndreptat spre maistru. Ești arestat. Ridică mâinile şi nu te întoarce. Am să te duc la Amarillo, unde se va depune o plângere împotriva ta.

Thompson sa uitat la mine de parcă, nu înţelegea nimic din ce sa întâmplat. După un timp el sa mirat:

— Tu ești un megaloman, Logan. Dacă dau oamenilor mei un ordin, te sfârtecă fără ezitare în bucăți. Deci, ce vrei să spui?

Am apăsat pe trăgaci. Glonţul tras lângă picioarele lui Thompson, ridică un nor de praf. În acel moment din spatele căsuţelor, hambarelor și grajdurilor au apărut coloniști, cu puști gata de tragere, cu o expresie de răzbunare pe fețelor lor. Cowboys, ale căror mâini au fost aproape de

revolvere, s-au oprit, neînţelegând ce se petrece.

Thompson ezită, un pic. Privirea lui nervoasă, neliniștită se vedea clar în ochii lui. El a dat impresia unui om care, în momentul următor o va lua la fugă. Înainte de a putea da curs disperării lui, am descălecat și am mers spre el. Revolverul meu era pregătit de tragere.

— Nu mai ai nicio şansă, Thompson! i-am spus cu o voce rece.

— La naiba cu tine, Logan! Thompson se pregătea de ceva. Părea gata să sară, şi o expresie vicioasă era în ochii lui, când îşi revenii brusc. Tu nu au o fărâmă de dovezi împotriva mea, în mâinile tale

— Oh, ba da, Thompson. Am patru prizonieri. Și doi au fost de acord deja să depună mărturie împotriva ta. Iar ceilalţi doi cu siguranță nu vor mai tăcea nici ei, în cazul în care constată că sa terminat cu alura ta de conducător.

Am mai făcut un pas în spre Thompson şi m-am oprit.

— Voi spune acum pentru ultima oară, Thompson! i-am spus răspicat. Întoarce-te!

Ne-am privit unul pe altul. A fost un duel tăcut, măsurarea puterilor psihice, și numai omul cu nervii mai puternici putea câștiga. Dintr-o dată, maistrul părea să se relaxeze. El se întoarse încet. Am pășit înainte o jumătate de pas, și a ajuns cu mâna aproape de mânerul revolverului. În acel moment, Thompson se răsuci brusc. Dorința sa de a recunoaşte înfrângerea a fost nimic mai mult, decât un truc josnic. Acum el a făcut încercarea, de a mă surprinde. Acesta a fost, de asemenea,

începutul unei tragedii sângeroase. La urma urmei, Thompson a ajuns să pună mâna pe revolver. Împuşcătura transmise un ecou. Un Intermezzo infernal.

Eu nu ezitai, să trag poate cu câteva secunde mai repede. Thompson se transformă sub șocul loviturii mele. El se lăsă încet spre pământ, dar nu era în stare de inconștiență. Brusc văzui gura Coltului său, îndreptată spre mine. M-am aruncat în partea stângă, într-un plonjon prin răsucire, iar coltul meu scuipă glonţul ucigaş, salvându-mă nu odată de la moarte. Mâna lui Thompson se lăsă în jos. Acum mi-am dat seama că totul sa terminat. Cântecul de moarte al Coltului a tăcut. Era liniște, parcă totul murise în jur.

M-am întors pe burtă și privii în jur. Thompson de la Triunghiul-S îşi încheiase cariera nefastă. M-am ridicat, m-am apropiat de Thompson și mă aplecai peste el. Buzele lui se mișcau, scoţând cuvintele fără sunet. În ochii lui se vedeau, oroarea. Din rana din piept, sângele curgea la fiecare suflare, iar pata apărută pe cămaşa lui a devenit tot mai mare. Am auzit un geamăt, scos lung. Mi-am dat seama că acesta a fost scos de Thompson.

— Ai coordonat acțiunea împotriva coloniștilor împreună cu Porter Kelly? l-am întrebat.

Respirația devenii greoaie. Pieptul lui se ridica, și se lăsa sub respirația tot mai grea. El încerca să scoată unele fragmente de cuvinte, care nu se puteau înțelege. Un fir de sânge se prelingea în colţul gurii. Dintr-o dată a ridicat

capul, care căzu din nou într-o parte, şi cu o susur de respiraţie, el trecu pe un alt tărâm. Întrebarea mea nu a primit niciodată răspuns. Nu aveam nimic care să lege şefii Ranchului, de ce sa întâmplat. Era o problemă care îmi provoca, o stare de indispoziţie şi scârbă totodată.

*

Patru zile mai târziu, am bătut la ușa Judecătorului. El sa ridicat să mă întâmpine, mi-a întins mâna, după care m-am așezat pe scaunul din fața biroului. Am raportat. Judecătorul nu m-a întrerupt nici măcar o dată. Când am terminat, el a spus:

— Bună treabă, Logan. Mă bucur că aţi rezolvat această problemă. Mi sa transmis, că Triunghiul-S va lăsa noii coloniști de pe Walnut Creek de acum în pace. Porter Kelly a făcut clar şi direct acest comunicat. Scrie raportul, Logan, cât mai curând posibil pentru al înainta împotriva celor de la Triunghiul-S. Este timpul, din nou, pentru a ne ocupa de un nou caz. Și apoi…

M-am aşezat mai bine în scaun, am știut că îmi va prezenta noul meu caz.

SFÂRŞIT

PREFAŢĂ VOLUMULUI 2

Ochii mei au privit atenţi în ochii Judecătorului.

Humphrey a deschis sertarul de la birou, a luat o bucată de hârtie și mi-a întins-o. Josh

Barber a fost văzut în Tascosa, Logan. De mai multe luni, el lasă un traseu plin de sânge prin Panhandle. Vreau să trimiţi aceşti bandiți unde le este locul.

Am citit profilul. Josh Barber avea pusă o recompensă, în valoare de o mie de dolari SUA de către Şeriful județului din Lubbock. Mort sau Viu. El era un *Stagecoach* – atacator de diligenţe – și jefuitor de trenuri și în raidurile lui, au murit mulţi oameni.

Barber avea poza lui ataşată, comunicatului. Am privit atent de mai multe ori profilul, și l-am pus în buzunarul interior al hainei mele.

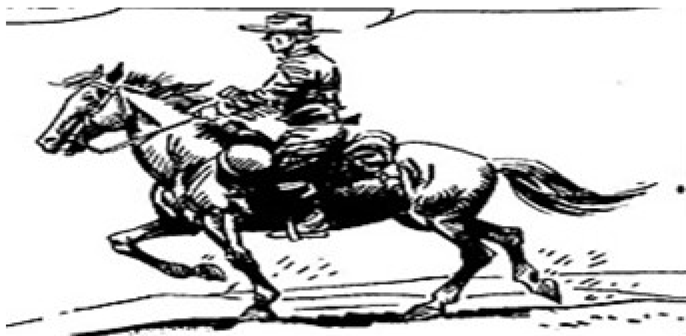
— Am să plec mâine, domnule!

M-am ridicat, mi-a strâns mâna urându-mi succes, şi am ieşit afară din birou, la aer.

— Aceste îndeletniciri ale lui Josh Barber, trebuie întrerupte Logan, îmi declarase cu emfază în glas, Judecătorul. El este un virus ce trebuie stârpit de pe acest pământ.

— Voi face după metoda mea, domnule, l-am asigurat și am spus la revedere.

Am stat doar o noapte să mă odihnesc. Dis de dimineaţă am fost din nou înapoi în șa…

CUPRINS

DIN SERIILE

DIME NOVELL

Au mai apărut

